

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1120/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Владимир Лучић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3952/22 од 24.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3952/22 од 24.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3952/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 251/22 од 07.07.2022. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду, која се исплаћује у готовом новцу, односно која се исплаћује у боновима, за временски период од фебруара 2019. године до новембра 2021. године, исплати појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да му надокнади парничне трошкове у износу од 38.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3952/22 од 24.11.2022. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП, због потребе за разматрањем правних питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права запосленог на накнаду трошкова исхране у висини предвиђеној Колективним уговором туженог, као послодавца, није питање које је спорно у пракси ревизијског суда, па по оцени Врховног суда не постоји потреба да се размотри правно питање од општег интереса.

Из изнетог разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, парница је покренута тужбом од 02.02.2022. године, а висина потраживања главнице од 97.984,89 динара (члан 28. ЗПП) не прелази наведену вредност која омогућује изјављивање ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**